

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Theses Theologicæ De Gratia, Libero Arbitrio,
Prædestinatione, &c. In Qvibus Doctrina Theologorum
Societatis Jesu contra Corn. Jansenii [Iansenii]
Augustinum Defenditur**

Derkennis, Ignatius

Antwerpiæ, 1641

Serenissimo Principi Ferdinando Avstriaco Hispaniarum Infanti, S. R.
Ecclesiæ Cardinali Belgarum Gvbernatori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73715)

SERENISSIMO PRINCIPI
FERDINANDO
AVSTRIACO
HISPANIARVM INFANTI,
S. R. ECCLESIAE
CARDINALI
BELGARVM GVBERNATORI.

PATERE has breues, SERENISSIME PRINCEPS, orthodoxorum Scriptorum, atque aded ipsius veritatis sanæq; doctrinæ, vindicias, in sinum REGIÆ CELSITVDINIS TVÆ conuolare, quando calumniæ tantum lice-re nonnulli eius fautores voluerunt, vt in illis oppugnandis Magni Nominis Tui patrocini-um affe-ctaret. Protruserunt illi nuper in lucem librum quem-dam, (Augustinum, si Superis placet) posthumum foetum Cornelij Iansenij Episcopi nuper Iprensis: cui libro multo-rum in Societatem nostrā odium ac maleuolentia pretium fecit: magnis quippe Reipublicæ Christianæ ac præsertim Societatis nostræ luminibus, Bellarmino, Molinæ, Valen-tiæ, Suario, Vasquio, Lessio, & alijs, nescio quas offundere nebulas, virisq; modestissimis superbiam, sapientissimis pueriles hallucinationes, Catholicæ fidei defensoribus hæ-resim affingere non erubescit. Quod in contumeliam Sa-cratissimæ Purpuræ Tuæ & Austriaci Hispaniq; nomi-nis fieri quis neget? dum eos peruerforum dogmatū adeoq; hæreseos insimulat, (idq; Tuo calculo confirmari cupit) quibus Maiores Tui Catholicæ fidei in variis regnis ac pro-incijs ab interitu vindicationē, in alijs etiam per immen-sa terrarum spatia propagationem, acceptam retulerunt.

* 2

Ad

Ad nos quod attinet, cetera quidem conuicia, sarcasmos, maledicta, denique infamiæ genus omne nostro aspersum nomini, Christianæ caritatis igne concoquere potest, soletque Societas: at hæreseos labe commaculati eos, qui vitam & sanguinem orthodoxæ religioni propagandæ consecrarunt, & implacabile bellum hæreticis indixerunt; enimuero id minimè ferendum. Non tulit olim clarus ille inter antiquos Patres Agathon: qui cum ad reliqua probra summâ animi demissione, confitenti similis tacuisset, obiectâ hæreseos suspitione excanduit, eamque à se, quibus potuit verbis, amolitus est. Non tulit Ordinis nostri parens S. Ignatius, qui ceteroquin in lucro ponebat se ludibrio haberi. Cum enim in ipsis exortæ Societatis incunabulis Michael quidam Nauarrensis nostros homines hæreseos infamiâ notasset; nullis amicorum precibus induci potuit, ut à vindiciis nominis sui ac suorum iure reposcendis abstineret: asserens cum D. Augustino; Nobis necessariam esse vitam nostram, sed proximo famam nostram: eumque, qui famæ suæ rationem habet, in alios etiam esse misericordem. Non dissimilis nobis iustæ defensionis necessitas imponitur, quando nos ille Pseudo-Augustini parens non tantum toto opere carpit ac vellicat; sed distortis etiam parallelis Societatis existimationem metitur, & mendaci statera fraudulenter expendit. Quid enim iniquius, quam ut Eminentissimus Cardinalis Bellarminus tot nobilium palmarum pugil, quem tot tamque illustres aduersus hæreticos concertationes Romanâ Purpurâ nobilitarunt; ob hæc ipsa scripta reus hæreseos peragatur, ob quæ ad sacrum illum Ecclesiastici Principatus apicem euehi meruit? Quid Suarium eiusque lucubrationes commemorem? quibus nihil limatius, nihil perfectius proferri posse magnum illud Louaniensis Academiae lumen Iacobus Clarius profitebatur: quem communem illius æui Magistrum sapientissimi homines indigitare solebant: quem Alphonsus à Castello-Branco Conimbricensis Episcopus alterum nominabat Augustinum: quem Complutenses Doctorem esse cupiebant suum, Romani suum vindicabant, Salmanticenses

repete-

repetebant: sed diremit litem pientissimus parens tuus PHILIPPVS III. eumque sibi suo iure vindicauit, & Conimbricensibus poscentibus assignauit. Quid de Vasquio dicam, quem in publico Complutensis Academiae plausu, acclamantium fauor iis ornauit encomiis, quæ hîc referre pudor nos vetat? Quid de Molina, cuius librum de Concordiâ liberi arbitrij cum Gratia donis & Prædestinatione ALBERTVS Cardinalis, postea Belgarum Princeps, tunc Lusitaniæ Prorex & sanctæ Inquisitionis caput, grauissimo suo iudicio orthodoxæ fidei per omnia consentaneum, ac luce dignissimum in publicam totius Ecclesiæ vtilitatem approbauit? Hi tamen tales, tantique viri, censore Iansenio, & pueriliter hallucinantur, & Pelagianis ipsis ac Semi-Pelagianis periculosius delirant. Denique vt ceteros præteream, quid Lessius, modestiæ candorisque exemplar, cuius vitam ac doctrinam cælestibus etiam post mortem prodigiis Deus videtur illustrare; quid, inquam, commeruit, emeritus tot annorum Doctor, vt tam indignè tractaretur, ac tantum non pedibus conculcicaretur?

Et hæc homines illi REGIÆ TVÆ CELSITVDINI probari posse existimarunt, ignari scilicet Tui in Societatem amoris, quem cum ipso lacte suxisti. Quid si præterea studiorum similitudo, bellum, inquam, hæreticis indictum, Te nobis beneuolum ac propitium reddidit? Gaudet certè Belgica nostra, sibi que plaudit tam strenuo contra Caluianos Batauos defensore: & in generosissimo nepote tot Austriadarum Heroum agnoscit hæredem, simulque labores à Maioribus tuis pro Ecclesiæ defensione susceptos recordatur. Te dum intuetur, non sine tenero quodam animi sensu recolit, quot quantasque capitis ac fortunarum dimicationes auitæ fidei tuendæ causâ, suscepit nuper ALBERTVS PIVS, eiusque coniux ISABELLA CLARA EVGENIA, amita Tua, eodem semper inter prospera aduersaque, robore animorum, cum se Dei & Ecclesiæ causam agere, non suam profiterentur. Te dum Regiæ in se beneuolentiæ certissimum pignus amplectitur, non potest non recordari, quàm

magnis animis & Christiano Monarchâ dignis Augustissimus Parens, Auus, Atauusque tuus, argentum omne aurumque Peruvianum, imò totius Orientis & Occidentis opes pro nihilo duxerint, vt Catholicam religionem partim ab hæreticorum infestatione tuerentur, partim apud barbaros lógè lateque propagarent. At qui illorum ad eam rem administri? quæ auxiliares copiæ, vt Christi signa toto orbe circumferrent? Liceat hîc nobis, in partem laborum non minimâ venientibus, ad huius gloriæ consortium adspirare. Suffragabitur hac in parte nobis ALEXANDER FARNESIVS Dux Parmensis, Catholicorum in Belgio armorum Archistrategus, qui sapientissimo auo tuo PHILIPPO II. per litteras suggestit, non posse illum firmiores Catholicæ religionis arces in ciuitatibus à se subiugatis excitare, ad continendos in fide subditos, quàm si in singulis Collegium Societatis IESV erigi fundarique iuberet. Suffragabuntur iidem ALBERTVS & ISABELLA, qui, erudiendis ad pietatè atque orthodoxa sacra populis, toto passim Belgio nos habitare voluerunt. De fide autem à Societate per vtrasque Indias latè amplificatâ, nec sudore tantùm, sed & sanguine Martyrum irrigatâ, notius est, quàm vt à nobis debeat commemorari.

Hæc pauca tantùm necessariæ defensionis gratiâ visum est repræsentare: easque partes ad collegium hoc Louanienfè præcipuè duximus pertinere, in quo & Bellarminus & Lessius Theologiam olim docuerunt, quos præcipuè impetit Iansenius. Ac defensione nihil opus fuisset, si summorum Pontificum PAVLI V. & VRBANI VIII. auctoritas apud Reuerèdissimum Iansenium, eiusque prolis posthumæ susceptores tutoresque, valuisset. Nunc verò neque poena à supremo tribunali decreta illum à scribendo deterruit, neque hos ab eius scriptis publicæ luci exponendis. Quin imò cum Reuerendissimus Papæ Internuntius suæ Sanctitatis mandatum eis ritè denuntiaffet, tantum abest vt auctoritati quidpiam detulerint, vt etiam ardentius exemplaria libri (necdum perfectâ impressione) distraxerint, & quia in Angliam Hollandiamque, eiusmodi mercium appetentes

petentes, ingens submittebatur copia, Societatis aduersarij nouas etiam editiones adornarint. Hinc factum, vt non solum iam in Academijs & Theologorum cœtibus, sed etiam apud Ecclesiasticos Politicosque Magistratus, imò & in religiosis, etiam Virginum, cœnobijs, & otiosorum circulis, & publicis priuatisque symposijs, Iesuitæ tamquam hæreticos à Iansenio conuicti traducantur. Sineret vtinam Apostolica Sedes calamos stringere! Deus Bone! quantas, quoties, occasiones, quàm præclaras suppeditat Societati Iansenius, de doctrinâ eius, quam tanto ambitu in aciem producit, triumphandi? Sed Romanæ Sedis reuerentiâ (cui iudicium omne, ac censuram deferri par est) in arctum nos contrahimus, & aduersus vim & iniuriam solâ Disputatione Academicâ, quam indagandæ veritatis studio hæctenus Theologis permissam Pontifices voluere, nos tuemur. Hanc tamen ipsam in sinum benevolentie Tuæ coniicimus, SERENISSIME PRINCEPS, rogamusque vt eius Societatis existimationem patrocinio tuo fulcias, cui Potentissimus Rex frater tuus non ita pridem Regiam Academiam Madritensem demandauit. Ita Deus REGIAM CELSITVDINEM TVAM, religionis suæ fideique defensorem, cœlesti præsidio muniat, nouisque victorijs augeat. Hoc ex animo vouet

REGIÆ CELSITVDINI TVÆ

Deuotissimum.

Collegium Louaniense Societatis IESV.